

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8721/2025
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Виолета Бојовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Немања Лазаревић, адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1491/24 од 05.03.2025. године, у седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1491/24 од 05.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1491/24 од 05.03.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1089/22 од 18.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је уговор о продаји закључен дана 24.11.2016. године између ВВ из ... и ББ из ..., оверен пред јавим бележником Чедомиром Марјановићем из ... под бројем ОПУ: 2145-216 од 24.11.2016. године, нема правно дејство према тужили у обиму потребним за намирање њеног потраживања према ВВ из ..., по правноснажној извршној пресуди Основног суда у Пожаревцу и то став 3. П 1347/18 од 02.11.2018. године, важећој уз пресуду Апелационог суда у Крагујевцу донетој у одлуци Гж 2773/19 од 17.10.2019. године, у износу од 151.184,23 динара са законском затезном каматом од 17.10.2019. године па до коначне исплате, по правноснажној и извршној пресуди Основног суда у Пожаревцу П 1305/19 од 10.02.2020. године и то став 1. исте важеће уз пресуду Апелационог суда у Крагујевцу донетој у одлуци Гж 1242/20 од 07.02.2020. године у износу од 321.446,47 динара, са законском затезном каматом од 07.02.2020. године па до коначне исплате, као и по пресуди Апелационог суда у Крагујевцу донетој у одлуци Гж 1242/20 од 23.09.2020. године и то у ставу 4. у износу од 157.441,06 динара са законском затезном каматом од 23.09.2020. године па до коначне исплате, све до

потпуне исплате потраживања тужиље са припадајућим каматама и да се тужена обавезе да призна и трпи тужиљи да може да на наведено потраживање намири и продајом стана у ... у Ул. ... бр. .../..., спрат ..., стан ..., стојећем на кат.парц.бр. .../..., уписан у лн.бр. ... КО Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 487.875,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1491/24 од 05.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П 1089/22 од 18.03.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет правне заштите је побијање дужникових правних радњи ради наплате потраживања тужиље. У току поступка утврђено је да дужник тужиље (који је у међувремену преминуо) има још имовине из које се може намирити потраживање тужиље, те да није неопходно да се утврђује ништавост уговора о продаји дела стана који је дужник закључио са овде туженом, а ради наплате потраживања тужиље из те непокретности, а при чему је вредност остале имовине дужника по налажењу суда довољна за наплату потраживања. Стога је имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда, Врховни суд становишта да нема основа да се дозволи одлучивање о посебној ревизији тужиље о наведеном правном питању.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, односно новим тумачењем права, па је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.11.2019. године, а вредност предмета спора је 670.077,76 динара, што према средњем курсу на дан подношења тужбе представља противвредност износа нижег од 40.000 евра.

Из свега тога произлази да ревизија тужиље није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Суд туженој није признао трошкове за стручни састав одговора на ревизију, јер исти није био обавезан.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**